

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ και ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΑΝΟΠΛΙΑ

Για ν' αντιμετωπίσει ο πιστός τον Διάβολο και να υπερισχύσει στον πνευματικό και αόρατο πόλεμο που λυσσομανά συνεχώς, απειλώντας την πνευματική ακεραιότητα και ανεξαρτησία του, χρειάζεται κάποιο εξοπλισμό αμυντικό και επιθετικό. Ο απ. Παύλος το επισημαίνει αυτό και το αναλύει ωραιότατα στην προς Εφεσίους επιστολή του (6,10-20). Ας τον παρακολουθήσουμε.

«Ενδυναμούσθε εν Κυρίω και εν τω κράτει της ισχύος αυτού». Τη δύναμή για την τήρηση των εντολών του ευαγγελίου θα την πάρετε από τον Κύριο και δεν θα την αποκτήσετε εξ ιδίων. Αυτός είναι παντοδύναμος και μπορεί να σας ενδυναμώσει αφάνταστα και ακατανόητα. Έχετε θάρρος λοιπόν και μη απελπίζεστε.

«Ενδύσασθε την πανοπλίαν του Θεού προς το δύνασθαι υμάς στήναι προς τας μεθοδείας του Διαβόλου». Μόνοι σας δεν θα μπορέσετε να αντιμετωπίσετε τις μεθοδείες του Διαβόλου. Έχει πολλά τεχνάσματα και τρόπους να σας εξουδετερώσει. Είναι πανούργος και πολυμήχανος στον ανορθόδοξο πόλεμο. Κύριο μέσο του το καμουφλάζ. Ποτέ ο Διάβολος δεν παρουσιάζει κάτι ως αμαρτία. Ποτέ δεν σου λέγει ξεκάθαρα αμάρτησε. Όλα τα ωραιοποιεί και τα λανσάρει σαν κάτι το αθώο, το σωστό, το αρμόζον. Συνεπώς μη τον υποτιμάτε. Ως «λέων ωρυόμενος» (Α΄ Πευτρ. 5,8) αλλά και «ως άγγελος φωτός» (Β΄ Κορ. 11,14) εργάζεται. Και ουρλιάζει λυσσασμένα για να σας τρομοκρατήσει και χαμογελά τρυφερά, με καμουφλάζ ευσέβειας και φιλίας, για να σας ξεγελάσει.

«Ότι ουκ έστιν ημίν η πάλη προς αίμα και σάρκα, αλλά προς τας αρχάς, προς τας εξουσίας, προς τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνος τούτου, προς τα πνευματικά της πονηρίας». Δεν είναι η πάλη μας προς «αίμα και σάρκα», δηλαδή προς ανθρώπους ομοούσιους και ομοιοπαθείς, με ανθρώπινο μυαλό και ανθρώπινες δυνατότητες, αλλά προς πονηρά και άυλα πνεύματα, τα οποία είναι χωρισμένα σε διάφορα τάγματα όπως και οι άγγελοι (πρβλ. Εφεσ.1,21). Δεν υπάρχει καμμία ομοιότητα και σχέση του ορατού και σωματικού πολέμου με τον αόρατο και πνευματικό. Συνεπώς μόνο πνευματικά και με τη βοήθεια του Θεού, των αγγέλων και των αγίων μπορούμε ν' ανταπεξέλθουμε στον αγώνα μας εναντίον τους.

«Δια τούτο αναλάβετε την πανοπλίαν του Θεού». Ο Παύλος έχει υπ' όψη του τους Ρωμαίους στρατιώτες, οι οποίοι ήταν γνωστοί και στους αναγνώστες του. Η εξάρτησή τους αποτελείτο από τα επιθετικά όπλα, το ξίφος και το δόρυ, και ο αμυντικός τους εξοπλισμός αποτελείτο από την ασπίδα, τον θώρακα, την περικεφαλαία, και τις περικνημίδες. Ο Παύλος σ' αυτά που παραθέτει πιο κάτω παρασιωπά τις περικνημίδες και το δόρυ, προσθέτει όμως τα υποδήματα και την ζώνη. Το δόρυ καθαρά επιθετικό όπλο δεν το αναφέρει. Κυρίως αναφέρει τ'

αμυντικά εξαρτήματα· ενώ στο ξίφος δίνει τη πνευματική έννοια και ερμηνεία ότι είναι ο λόγος του Θεού. Απ' την ανάλυση του Παύλου φαίνεται ότι δεν υπάρχει καμμία ουσιαστική ομοιότητα μεταξύ του Ρωμαίου στρατιώτη και του Χριστιανού. Απλά γίνεται παραβολική και μεταφορική αναφορά, τα πάντα δε ερμηνεύονται αλληγορικά. Η πανοπλία είναι του Θεού και όχι του Ρωμαίου στρατιώτη και η αποστολή της είναι διαφορετική.

«Στήτε ουν περιζωσάμενοι την οσφύν ημών εν αληθεία». Εδώ οσφύν (μέση) εννοεί την ψυχή του ανθρώπου. Ότι είναι η καρίνα στα πλοία, το ίδιο είναι η μέση για το σώμα. Πρέπει να είναι συνεχώς ελεύθερη και σφιχτή. Έτσι η ψυχή του ανθρώπου πρέπει να μη είναι υποδουλωμένη στα πάθη, αλλά να μένει ελεύθερη στο να τηρεί τις εντολές του Θεού και σφιχτή από νήψη, προσοχή και προσευχή, ώστε να μη δεχθεί αιφνιδιαστική προσβολή του Σατανά και καταστραφεί.

Οι Ισραηλίτες όταν γιόρτασαν το Πάσχα στην Αίγυπτο πριν φύγουν, επειδή έπρεπε να είναι έτοιμοι για την έξοδο και να βρίσκονται συνεχώς σε εγρήγορση, ο Θεός τους έδωσε εντολή· «έτσι να φάτε αυτό το Πάσχα· οι μέσες σας θα είναι ζωσμένες, θα φοράτε τα υποδήματά σας, τα μπαστούνια σας θα είναι στα χέρια σας, και θα τρώτε με σπουδή και βιασύνη». **«Εν αληθεία»**· ας μη αγαπάμε κανένα ψεύδος, ας επιδιώκουμε συνεχώς την αλήθεια. Το ψέμα είναι η δεξιοτεχνία και η αρετή του Σατανά, αλήθεια είναι η δεξιοτεχνία και η αρετή του χριστιανού. Η Τατιάνα Γκορίτσεβα, Ρωσίδα εξόριστη στην Ευρώπη από το τότε σοβιετικό καθεστώς, αναφέρει ότι, όταν ανέκρινε η Κ.Γ.Β. τους κρατούμενους της, «οι περισσότεροι προσπαθούν να πουν ψέματα, να επινοήσουν διάφορα. Αλλά ο Διάβολος σ' ότι έχει σχέση με απάτη είναι πάντα πιο πονηρός από τους άλλους, τους απλούς ανθρώπους»¹. Γι' αυτό αναλογίσθηκε ότι, αφού ο Διάβολος υπερτερεί στο ψέμα, δεν μπορείς να τον νικήσεις με τα μέσα του. Αν θες να τον νικήσεις θα χρησιμοποιήσεις τα μέσα του Χριστού. Μόνο με το ευαγγέλιο νικά ο χριστιανός.

«Και ενδυσάμενοι τον θώρακα της δικαιοσύνης». Όπως με την εξάρτηση που φορούσαν οι πολεμιστές προστάτευαν τον θώρακά τους από τα βέλη και τα ακόντια, έτσι και ο πνευματικός αγωνιστής προστατεύει το είναι του με την δικαιοσύνη. Δικαιοσύνη εδώ εννοεί, όπως και σε άλλα μέρη της Γραφής, τον ενάρετο βίο. Τον ενάρετο πολλοί τον χτυπούν με πολλά μέσα· κανένας όμως δεν μπορεί να τον βλάψει. Ούτε κι αυτός ο Διάβολος. Γι' αυτό λέγει ο Χριστός· «Μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες την δικαιοσύνη».

«Επί πάσι αναλαβόντες τον θυρεόν της πίστεως». Θυρεός είναι η ασπίδα. Πίστη εδώ εννοεί τη χάρη του Θεού με την οποία γίνονται θαύματα. Είναι αυτό που λέγει ο Χριστός «εάν έχητε πίστιν ως κόκκον σινάπεως, ερείτε τω όρει τούτω, μετάβηθι εντεύθεν εκεί, και μεταβήσεται, και ουδέν αδυνατήσει υμίν» (Ματθ. 17,20). Καταλαβαίνουμε εδώ ότι η πνευματική πανοπλία είναι για τους μεγάλους αγίους και συνεπώς πρέπει όλοι να φθάσουμε σε υψηλές βαθμίδες αγιότητας.

«Εν ω δυνήσεσθε πάντα τα βέλη του πονηρού τα πεπυρωμένα σβέσαι». Η ασπίδα της μεγάλης πίστεως μας κάνει άτρωτους από όλα τα βέλη του πονηρού. Δηλαδή τους πειρασμούς και τις άτοπες επιθυμίες. Τα θεωρεί πεπυρωμένα για να δείξει την ένταση των πειρασμών και των επιθυμιών αλλά και το «κάψιμο» που

προξενούν στην ψυχή μας. Τίποτα όμως από αυτά δεν μπορεί να μας βλάψει και τα πάντα μπορούμε να κατορθώσουμε στην πνευματική ανέλιξη, εάν έχουμε την ασπίδα της πίστεως. Πώς όμως θ' αποκτήσουμε αυτή τη πίστη; Όταν κατορθώσουμε όλα τ' άλλα τα οποία ανέφερε προηγουμένως. Την αλήθεια, τη δικαιοσύνη, την εν γένει ενάρετη ζωή. Υπάρχει αλληλοπεριχώρηση και εξάρτηση πίστεως και εναρέτου ζωής.

«Και την περικεφαλαίαν του σωτηρίου δέξασθε». Την ελπίδα της σωτηρίας εννοεί εδώ. Να ελπίζετε ότι θα σωθείτε. Μην είσθε απαισιόδοξοι ούτε να απελίζεστε.

«Και την μάχαιρα του Πνεύματος, ο έστι ρήμα Θεού». Για να κατανοήσουμε το χωρίο αυτό ας θυμηθούμε το «Ο λόγος του Θεού είναι ζωντανός και δραστικός και κόβει περισσότερο από το κάθε δίκοπο μαχαίρι και φθάνει μέχρι τον χωρισμό ψυχής και πνεύματος, αρμών και μυελών» (Εβρ. 4,12).

Αρχιμ. Μελέτιος Απ. Βαδραχάνης